

מסורת הש"ס

(א) מִרְסֵּם שָׁף, וּבְרִשָּׁה
מְנוּיָה, בְּקִיפֵם מִפְּרֵם דְּרִלָּה
מִפְּרֵם מִפְּרֵם מִפְּרֵם
(ב) עֲנוּתָם מִן
בִּימָה ג' (עֵי מִפְּרֵם
פִּיג סוֹף שִׁינָּה)
(ג) (מִפְּרֵם מִפְּרֵם מִפְּרֵם
עֵי מִפְּרֵם מִפְּרֵם מִפְּרֵם
רִיבֵי) ג' עֲנוּתָם מִפְּרֵם
כָּל תִּשְׁנֵה ז' ג' שֵׁם
עֵי מִפְּרֵם מִפְּרֵם מִפְּרֵם
(ד) וְכֵן לִי מִנְחֹת לֵאלֹהִים
מִכֻּבֹּד דָּה, (ה) בְּרִכּוֹת מִן
(מִפְּרֵם מִפְּרֵם מִפְּרֵם
כָּל שִׁינָּה מִפְּרֵם מִפְּרֵם)
(ו) מִנְחֵה מִפְּרֵם מִפְּרֵם
(ז) לִי לִי הִשְׁתָּה, (ח)
(רִשָּׁה) לִי (בְּרִכּוֹת מִפְּרֵם)
(ט) הִקְוֹת מִפְּרֵם מִפְּרֵם
מִפְּרֵם מִפְּרֵם מִפְּרֵם מִפְּרֵם
דְּרִלָּה מִפְּרֵם מִפְּרֵם
מִפְּרֵם מִפְּרֵם
(י) (מִנְחֵה מִפְּרֵם מִפְּרֵם)
דְּרִלָּה מִפְּרֵם מִפְּרֵם

תורה אור השלם

1. כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאֵין
רָשָׁע וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם:
משלי י כה

גליון הש"ס

מתנ' ומוחנת. ע' כמוזות
ד' נט ע"ב תוס' ד"ה
טומנת: שם אבל לא ירי
ישראל. ע' מג"ח ס' שמו
ס"ק ד: תוס' ד"ה ליקט
ונתן. ע' צ"צ ד' נד ע"א
תד"ה אלעמא:

לעזי רעט"י

אי"ם. חכה (ליתר דיוק:
הקרט שבקצה החכה).

מוסף רש"י

גדל גמור מדבריהם.
מפני דרכי שלום (ב"מ יב.).
למאי נפקא מינה. מדר'
יוס', הא אתא לשמועין
דהמירו חכמים בתקנתן
כגול גמור להוילאו דיינין
(שם). איזהו עם הארץ.
שדברו חכמים בכל מקום
(ברכות מז.).

מוסף תוספות

א. במחזיקי לכותן בן.
 זעב'א. ב. כלומר ביתנו
 עמו על היתרות. מן.
 ד'ה'ס. ג. ל'ל מפני
 דרכי שלום.
 ד. [אין] בה אבה,
 שאין אדם עשו למכור
 כליו. מלך. ה. [דן]שרין
 אצ"ל ולדרכי שלום
 ובהיתכן וכן להלך בין
 מכר להאשה' מן'ה'ס
 ו. [אצ"ל] ריחיים שר',
 דאפי' לטחון ענה שר',
 ז. ש. א. ל'ל חרם.
 ח. שאין אוכלין על
 גביו מטרות.
 ט. [אין]ל חיישי אצ"ג
 דבא'א איסור מורה.
 י. זעב'א. י' כיון אצ"ג
 דבא'א איסור משהא. ש.
 י"א. גבי דמא מפרשין
 אותו ערום, משהא
 דבריהם בין מרבה,
 ורובא משה' בדמא הקיל.
 י"ב. קשה,
 ר"מ רובנ' דבא'א דמא
 קימי' דקאמרי' איתור ע"ה,
 א' אמתני' קיימא א'א אכתי
 קשיא לרבנן דאמרי' כל
 שאינו משער מידותיו מ"ש
 וי'שא ומ"ש ספא. וי'ש
 ד'ס'ל מ"ש מותר
 לגורם טומאה לחלוץ
 כ"א' דקדתי סיפא. וי'
 שצפני' החרצנים על
 היין כשהוא חבבור. רש"י
 ע"ג

לא פליגי. דכיון דיש להם מוך קנה לו כליו והו' גזל גמור:
חכה א"י"ם בלע"ז: קוקרי. שאר מזודות ומכשולים שנותנים
ארוך בנהר וחורזין בו מחטים על פני כולה: מדבריהם. אפי'
יוסי לאו גזל לאורייתא הוא: נפקא מינה. מדר' יוסי:

[illegible]

לכו ואסור לסייען הואיל ועצירה לאורייאח היא ומתני' בזמון
לעשר קאמר ועם הארץ דר"מ הוא שחשוד לאכול פירות בטומאה
בין טומאה וטהרה דחולין דרבנן היא דמורה לא הוהיה לאכול
בטהרה אלא תרומה וקדשים בלבד הלכך לאו איסורא לאורייאח היא
ומתני' דריכי שלום מותר לסייען: והא' מדקתני סיפא דו'. ק"ל
לגמרא דפרקי דע"ס דמשתטיל את המים אסור משום דהוכשרו
עכשיו הוא ועד עכשיו לא הוכשרו: מכלל דרישא לאו הוכשרו
ועתה. שהא' שום דנדנד עצירה דטומאה דהא לא הוכשרו ואי
על המעשרות קמיירי אמאי קתני וכוון לא אמרו אלא
ומתני' דריכי שלום: רישא וסיפא בטומאה וטהרה. ובפניות
מוכשרין ורישא וזמן שלא גיבגלה אינה אלא טומאת
זמן וכל גורל משום מסיעה במקום דריכי שלום
בזבד שלא תאכל: וסיפא בטומאה חלה. לאורייאח שאסור לטמאה
בזבד דתבי' (במדבר י"ז) את משמרת תרומותי עבד לה שימורי':

טווחנין

[illegible]

פ' המעשקין בקבורתם לא ישיקברום ביהו: **מתני'** משאלת אשה לחברתה החשודה ומקדחת עמה בזמן שהיא עמא אבל לא בזמן שהיא טהורה אבל משתטלת את המים לא ירי ישראל ושואלין בשלומן מפני דרכי שלום. פ' אשה החשודה על השביעית לטחון עמה שהאסור לסייע עובדי עבירה בידיה. אשת חבר משאלת חשוד עם הארץ פ' המעשה שהיה שיתוחך לו אמרי' מגו חדושי על המעשרות חשוד עם הארץ פ' ימי'מ'ס ספא פ' הרג אסור טבל הוא מדאורייתא כמו איסור השביעית. אמר אביי ר' ענא הארץ לא החזיק חשוד על המעשרות אלא מסתמא חשידין ולו וכוין דרובם מעש

הניזקין פרק חמישי גיטין

לִיקָמָ * ונתן ביד ה"ז גזל גמור. נראה דאזטרין לאשמועינן בתלשן זידו ומפילן אע"פ שלא נעשכו זידו ולא אחו זבה"א אלא להפילם: **שד"י אופ"י** מרדק"א. פירש בזונטרם אופ"י מקלות וקסה דרז כהנא היכי הוה מנקיט ואכל ומי לא הוה

יני כי פליגי בלחי
שומה וכו')⁽⁶⁾ ר' יוסי
רב חסדא גזל גמור
א מינה "לחוציאו
בראש הזית מה
אם ליקט ונתן ביד
ה הוה קאזיל לחוצל
הוה שדי אופי וקא
נקיט ואכיל א"ל חיי
א"ל מאתריה דר'
יוצדיק יסוד עולם:
כרים בלקט בשכחה
ם: ת"ר⁽⁷⁾ מפרנסים
מראל יומבסריו חולי

הַיְּקוֹבְרִין מִתִּי נִכְרִים
מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם:
וְלַחֲבִירָתָהּ הַחֲשׂוּדָה
הַיְּרִיחִים וְתִנּוֹר אֲבָל
עִמָּה יֵאֵשֶׁת חֶבֶר
הָאֶרֶץ נָפָה וְכִבְרָה
תַּעֲמָה אֲבָל מִשְׁתַּמִּיל
הַלְפֵי שְׁאִין מַחֲזִיקִין
לֹא אָמְרוּ אֵלָא מִפְּנֵי
יְדֵי נִכְרִים בְּשִׁבְעִית
לְוִישׁוֹאֲלִין בְּשִׁלּוֹמָן
מֵאֵי שְׁנָא רִישָׁא
יֵי^(ט) רֹב עַמֵּי הָאֶרֶץ
כֹּא בַעַם הָאֶרֶץ דְּר"מ
דִּתְנִיא^(ט) אִיזְהוּ ע"ה
בְּתַהֲרָה דְּבִרֵי ר"מ
פִּירוּתוֹ וְהָא מִדְּקִתִּי
מִיָּם לֹא תִנַּע עִמָּה
מֵמָּה וְתַהֲרָה עֲסָקִין
הָא וְתַהֲרָה וְרִישָׁא
זִימָאָת חֵלָה וְרִמִּינְהוּ
מוֹחֲזִין

כמו במוכר^ו ו"ח לפרש
סיפא כיון דבדולאי בפירו
לחמור רבנן בתבואת הח
תאוקס: ר"ח^ח ותנו
ורויס^ט מ"ס לתנא נפח
עליו רענ א"י מאס לת
שכרה ואידי דלא תנא
מטמא דלא חסודה ת
(בסורות דף ג.) תנן החש
ואומעסות חסוד על הטה
אטומות הגוף לא חסוד:
טפי לסייע במעשר^י ובטנ
איפכא ורבע אמר אית ל
בדמאי בפרק אנ"פ (במ
דף כג.) א"ל אכל סבר הכא

יֵאָכֹל זֶכֶד פִּרְשׁ עִם זֶכֶד
אִינוֹ אוֹבֵל בּוֹ. יִבְעִי
וְרַשְׁצִיג אֹמֵר אִינוֹ נֶרֶךְ לִי
שִׁיאוֹ בַּת חֲבֵד וּכְמִים שֶׁר־
הָ כָל שִׁאִינוֹ קוֹרֵא ק"ש עִם
אִיזוֹ ע"ה שֶׁאִין מוֹמֵנִין ע'
: רִישׁא שׁוּמַת חוֹלִין
פֶּקֶד ר' יִשְׁמַעֵל (קד ט.) ד'
ס' דַּעֲבָלָא לַתְּרוּמָה י' אַע"י

נפה וכברה רחיים ותנור אבל לא תחמם לפי שאין מחזיקין ידי עובדי עבי' מה שזרעו בשביעית ולשמור את הארץ חשוד על המעשרות אבל לא בבכורות (דף ל). ב' עד כמה החשד מעשרין הן ומפני זה לא החמירו חכמים אבל משתטיל מים בעיסה ליד עובדי עביה: **סליק פירקא**

חגגאל שפירש אופיי חריות של דקל
 הוה שדי מן הדקל ונתרי תמרי ורבי
 כהנא היה סבור שלא היה חושש מן
 הפירות אלא מן החריות ואמר לו
 אנה צידדי שדמיה^א וכול נמי איכא:
משאלת אשה לחברתה בוי.
 צסיפא מפרש יי דקמני
 מתני' מפני דרכי שלום וקשה לר"א^א
 ותיפוק ליה דהוה שרי משום דאיכא
 למילי בתבואה של היתר כדאשכחן
 במסכת שביעית צ"ה (מ"ח) ד"ב
 אומרים לא ימכור לו פרה החורשת
 בשביעית וצ"ה מחירין מפני שיכול
 לשוטה עוד תנן התם (ב"ש מ"ו)
 אלו כלים שאין האומן רשאי לתוכרם
 בשביעית מחמירה וכלי העול כו' וזה

פסקי רי"ד

בן גול וקנאם בעל
 המצודה ור' יוסי אומר לו
 גמור ישיבן ואחלי
 ואחרי כ"ע אל פליגי כי
 פליגי בלחוד וקורקי. ר'
 אחלי ואחרי חן מצודת
 שיש להן חן וחלק מדה
 ח"ק דקנה ליה שכל
 שבכלי של חן אדם לו
 וזל גמור אלו אבל לחי
 מקורחם המצודות שאין
 חן חן שיש לומרם ש
 כליו קנה: מציאת חשי
 שוטה קטן וכו'. ר'
 מאורייתא אציפ'
 שבתיה המציאת אין בהן
 דעת לקנות אבל הקודם
 וטורף מידם וזה אלו
 מפני דרכי שלום דלי ליתו
 לאציוז ע' קרובים
 אמרו חכמים שהא גול
 בידו. ר' יוסי אומר לו
 גמור אמר בר חסדא גול
 גמור מדבריהם פ'
 מאורייתא אל לחי
 אלא מדבריהם אמר נפאק
 מנה להוציא דבינו
 [פ'] כיון מדבריהם אלו
 נפקא מנה מקורחו
 גול גמור ואחרי להוציא
 דתני להחליף דקרי ליה
 גול ור' חתח'ל' שאמר
 ליקח מתן אבל אם עבר
 דתני ותורבו אין אין כח
 בדיניהם להוציא מידו ור'
 יוסי דקרי ליה גול גמור
 מוציא דבינו מידו אמר
 חלכב כר' יוסי אלא בת"כ
 דאציפ' דאמר ר' יוסי
 גמור עמו דני מילי
 בשחולק ע' יחיד אבל עם
 רבים לא ע' המקור וכו'.
 ר' עומד בראש היתר
 וחובט הית וחובט חבית
 שפא שהניח עם חבית
 הית וחובט חבית נפלים
 לאחן פ' היתור אין בהן
 גול לפי שעדיין לא ארז
 בידו אלא מפני דרכי
 שלום: אתנא אם לטק נתן
 בידו הרי זה גול פ' אם
 דני היתות פ' אם
 והשלישם לארץ זה גול
 גמור שכבר קנאם בידו
 אין ממחין ביד עני גרים
 ח"י' מפרשנים עני
 עובד כוכבים ע' עני
 ישראל מפני דרכי שלום
 ומקריבין חולי עובדי
 כוכבים ע' חולי ישראל
 מפני דרכי שלום וקוברין
 עמו עובדי כוכבים ע' עמו
 שראו מפני דרכי שלום

נפח וכברה ובוררת וטוחנת
יבדי כוכבים בשביעית אבל
נאכילה. אבל לא תבור ולא
סתמא אין עם הארץ חשוד
ומרקדת עמה. מ"ש רישא
יחזק להיות חשוד בה. אבל
יום טומאה לחלה לפי שאין